

skal aldrig fraskrive sig dialogen, for den kan føre meget godt med sig.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Hvis hr. Hans Christian Schmidt havde hørt mere efter end tænkt på, hvad han ville svare, gav jeg jo svaret i det, jeg sagde før.

Henriette Kjær (KF):

Lad mig starte med at slå fast, at vi i Det Konservative Folkeparti fuldt ud støtter forslaget på trods af ministerens store omsorg, som jeg trods alt var meget glad for, men desværre ikke kan tage seriøst. Det ærgrer mig faktisk, at vi ikke har fremsat dette beslutningsforslag noget før, for det burde jo være fremsat umiddelbart efter, at loven blev vedtaget i 1997, hvor det begyndte at gå op for os, at den fungerede dårligt, og at kommunernes udvikling faktisk blev standset.

Det er jo netop konsekvensen af den nuværende planlov, og konsekvensen er nedslående. Udviklingen i bymidterne er gået i stå, og på trods af, at man vil forskønne sin by, og på trods af, at man vil sikre et blomstrende forretningsliv, kan det ikke lade sig gøre på grund af den helt umulige lov. Der er ikke engang mulighed for at give dispensationer.

Lad mig tage et eksempel: I Bov Kommune ligger der en irriterende DSB-ejet grund midt i det hele, faktisk i bymidten. Heldigvis nedlægges DSB sine aktiviteter, og kommunen øjner en oplagt mulighed for at etablere et spændende bycentrum og lægger store, flotte planer og glæder sig til at komme i gang – men nej, som loven er i dag, er kommunen afhængig af amtet, og amtet har ikke tænkt sig at fremme arbejdet med regionsplanen! Og hvad sker der så? Kommunen kan ikke købe grunden af DSB til videre udstykning, for DSB kan ikke vente med at sælge grunden til om et par år, når amtet engang har besluttet sig. Derfor sælger DSB til et vognmandsfirma, og det giver tung trafik midt inde i byen. Det er ikke særlig kønt, og det giver ingen udvikling af bymidten. Det skriger til himlen og er direkte i modstrid med lovens hensigter.

Derfor bør ministeren også kunne se, at hans lov er noget makværk, der bør laves om. Kommunerne kan ikke være tjent med den behandling, og det er da også at tvinge en kommunes borgere lige i armene på et af de storcentre, ministeren er så meget imod. Hvis ikke udviklin-

gen i bymidten fremmes og der er gode og spændende butikker at handle i, er det jo netop, man tager bilen og kører til det nærmeste storcenter.

Også når vi taler om mindre ombygninger og udvidelser, bør kommunerne have kompetence til at give tilladelse til det. Der er ingen grund til at gøre tingene mere besværlige, end de er. Vi har behov for mere smidighed i forvaltningen, og jeg beder om, at ministeren og de øvrige partier også kan indse det.

Jeg er enig med ministeren i, at storcentrene vil dø i og med, at vi benytter e-handel mere og mere. F.eks. ville jeg her til jul, hvor jeg skulle købe en masse legetøj som julegaver, tage ud i Toys'R'Us, der ligger i et storcenter, men med det samme jeg så bilkøen og den overfyldte parkeringsplads, vendte jeg om og kørte hjem igen, tændte for computeren og bestilte alle julegaverne over nettet, og jeg fik dem tilsendt lige til døren, pakket ind og det hele. Så hvorfor skal vi bekymre os om de storcentre? Der er ikke nogen fremtid i dem.

Vi vil have gode kvalitetsbutikker, der giver os en god oplevelse, men vi ønsker også, det skal være muligt for nye butikker at etablere sig. Der skal jo være noget konkurrence, for det er sundt og godt både for os forbrugere og for de butikker, hvor det går godt. De skal også have ordentlige muligheder for at udvide, hvis det er nødvendigt.

Så på trods af omsorgen fra ministeren støtter vi altså forslaget.

Knud Erik Hansen (SF):

Dette forslag er i samme boldgade som nogle af de andre forslag, vi har behandlet. Det drejer sig ganske vist om et lidt andet område, men det handler i virkeligheden om, hvorledes man sikrer nogle overordnede interesser – om man simpelt hen skal overlade de overordnede interesser til kommunerne.

Vi var glade, dengang planlægningsloven blev ændret, så amterne fik det overordnede ansvar for planlægning af detailhandelen. Det skete i virkeligheden ud fra den erfaring, at kommunerne rent faktisk ikke kunne styre udviklingen, fordi detailhandelen langt overskridte kommunegrænserne.

Når man ser dette forslag, kan man sige, at det måske var meget velegnet til en valgkamp. Argumenterne i forslaget er jo meget simple, og man tager ikke hensyn til den substans, der faktisk ligger i debatten. Man argumenterer